

**ՀԱՆՈՒՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՆԴԱԿԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ
ՈՐՈՇՈՒՄԸ**

2013 թՎԱԿԱՆԻ ԱՊՐԻԼԻ 19-ԻՆ ԲԵՐՅՈՒՄԵԼՈՒՄ ՍՏՈՐԱԳՐՎԱԾ՝ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԵՎՐՈՊԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ՄԻՋԵՎ ԱՌԱՅՑ ԹՈՒՅԼՏՎՈՒԹՅԱՆ ԲՆԱԿՎՈՂ ԱՆՁԱՆՑ ՆԵՏՔՆԴՈՒՆՄԱՆ /ՌԵԱԴՄԻՍԻԱՑԻ/ ՄԱՍԻՆ ՀԱՄԱՉԱՆԱԳՐՈՒՄ ԱՄՐԱԳՐՎԱԾ ՊԱՐՏԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ՝ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՆԴԱԿԱԴՐԱԿԱՆ ՀԱՄԱՎԱՏԱԽԱՎ-ՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐՑԸ ՈՐՈՇԵԼՈՒ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ԳՈՐԾՈՎ՝

Քաղ. Երեւան

10 սեպտեմբերի 2013թ.

Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանը՝ կազմով.
Գ. Հարությունյանի (նախագահող), Կ. Բալայանի, Ֆ. Թոխյանի, Մ. Թոփուլյանի (գելուցող), Ա. Խաչարյանի, Վ. Հովհաննիսյանի, Շ. Նազարյանի, Ա. Պետրոսյանի,
Վ. Պողոսյանի,

մասնակցությամբ՝ Հանրապետության Նախագահի պաշտոնական ներկայացուցիչ՝ Հայաստանի Հանրապետության փարածքային կառավարման նախարարության միգրացիոն պետական ծառայության պետ Գ. Եղանյանի,

համաձայն Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 100-րդ հոդվածի 2-րդ կետի, 101-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետի, «Սահմանադրական դատարանի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 25, 38 և 72-րդ հոդվածների,

դռնբաց դադարական նիստում գրավոր ընթացակարգով քննեց «2013 թվականի ապրիլի 19-ին Բրյուսելում սպորտագրված՝ Հայաստանի Հանրապետության և Եվրոպական միության միջեւ առանց թույլպվության բնակվող անձանց հետընդունման /ռեադմիսիայի/ մասին համաձայնագրում ամրագրված պարբա-

Վորությունների՝ Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրությանը համապատասխանության հարցը որոշելու վերաբերյալ» գործը:

Գործի քննության առիթ է հանդիսացել Հանրապետության Նախագահի՝ 25.06.2013թ. ՀՀ սահմանադրական դադարան մուտքագրված դիմումը:

Ուսումնավիրելով սույն գործով գեկուցողի գրավոր հաղորդումը, Հանրապետության Նախագահի պաշտոնական ներկայացուցչի գրավոր բացարձությունը, հետազոտելով քննության առարկա համաձայնագիրը, գործում առկա մյուս փաստաթղթերը, Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դադարանը

ՊԱՐՁԵՑ.

1. Հայաստանի Հանրապետության եւ Եվրոպական միության միջև առանց թույլավորության բնակվող անձանց հետքնդունման /ռեադմիսիայի/ մասին համաձայնագիրը /այսուհետք՝ Համաձայնագիր/ սպորագրվել է Բրյուսելում 2013թ. ապրիլի 19-ին՝ ՀՀ արդարին գործերի նախարար Է. Նալբանդյանի կողմից:

Համաձայնագրի նախարանում հսկակ արձանագրված է, որ Պայմանավորվող կողմերի հիմնական նպատակն է ամրապնդել իրենց համագործակցությունն անօրինական միզրացիայի դեմ առավել արդյունավետ պայքար ծավալելու համար:

Համաձայնագրի միջոցով Պայմանավորվող կողմերը նախադրեսում են փոխադարձության հիման վրա սփեղծել արագ եւ արդյունավետ իրավական ընթացակարգեր /կառուցակարգեր/ այն անձանց հայփնաբերման եւ անվտանգ ու կանոնակարգված վերադարձի համար, որոնք չեն բավարարում կամ այլևս չեն բավարարում Հայաստանի կամ Եվրոպական միության անդամ պետություններից մեկի դաշտական մուլտի գործելու, այնքեղ գրնվելու կամ բնակվելու համար պահանջներին, եւ դյուրացնելու այդպիսի անձանց դաշտական մուլտի գործակության ոգով:

Իբրև հիմնարար եւ առանցքային սկզբունք՝ Համաձայնագիրը որոշակի սահմանում է, որ դրա գործողության ընթացքում անհրաժեշտ է ապահովել մարդու իրավունքների եւ պարտավորությունների ու պարտականությունների նկարմամբ հարգանքը, իրականացնել հետքնդունված անձանց իրավունքների պաշտպանությունը, որոնք բխում են նրանց վերաբերյալ կիրառելի միջազգային փաստաթղթերից, մասնավորապես, 1948թ. դեկտեմբերի 10-ի՝ Մարդու իրավունքների համընդիանուր հոչակագրից, 1950թ. նոյեմբերի 4-ի՝ Մարդու իրավունքների եւ հիմնարար ազատությունների պաշտպանության մասին կոնվենցիայից եւ այլն:

2. Քննության առարկա Համաձայնագիրը բաղկացած է նախարանից, 24 հոդվածներից եւ դրա անբաժանելի մասը հանդիսացող 6 հավելվածներից:

Համաձայնագրի 1-ին հոդվածում դրված են դրա գերազում օգտագործվող հասկացությունների /եզրույթների/ սահմանումները եւ դրանց իրավակիրառ նշանակությունը:

Համաձայնագրի՝ «Դիմնարար սկզբունքները» վերտառությամբ 2-րդ հոդվածում առանձնակի շեշտված է, որ անկանոն միզրացիայի դեմ համագործակցելիս հարցում ներկայացրած պետքությունը պետք է նախապարփություն դառնալու, այլ ոչ թե պարփառված վերադարձին, եթե պարճառներ չկան հավաքալու, որ այն կիսունդուրի անձի վերադարձին հարցում սրացած պետքություն:

Համաձայնագրի 1-ին եւ 2-րդ բաժիններն ամրագրում են հեփընդունման մասով Հայաստանի Հանրապետության /այսուհետք՝ Հայաստան/ եւ Եվրոպական միության /այսուհետք՝ Միություն/ պարփավորությունները, իսկ 3-րդ բաժինը նվիրված է հեփընդունման իրավական ընթացակարգերին: Նախագեսված են այն անձանց շրջանակները, որոնք ենթակա են սահմանված կարգով հեփընդունման, ինչպես նաև հեփընդունման պարգորոշ պայմանները եւ համապարասիան կառուցակարգերը:

Սահմանված է, որ հեփընդունվող անձի ցանկացած փոխանցման համար պահանջվում է հեփընդունման դիմումի ներկայացում՝ հարցում սրացած պետքության իրավասու մարմնին:

Համաձայնագրի 8-րդ հոդվածում շարադրված են հեփընդունման դիմումին ներկայացվող իիմնական պահանջները, իսկ հեփընդունման դիմումի համար կիրառելի ընդհանուր ձեւը ներկայացված է Համաձայնագրի 5-րդ հավելվածում:

«Նեփընդունման դիմումը կարող է ներկայացվել կապի ցանկացած միջոցով, այդ թվում՝ էլեկտրոնային միջոցներով:

Քաղաքացիության մասով ապացուցման միջոցները թվարկված են Համաձայնագրի 9-րդ հոդվածում եւ համապարասիանաբար՝ դրա 1-ին եւ 2-րդ հավելվածներում, իսկ երրորդ երկրի քաղաքացիների եւ քաղաքացիություն չունեցող անձանց մասով ապացուցման միջոցները՝ Համաձայնագրի 3-րդ եւ 4-րդ հավելվածներում /հոդված 10/:

Համաձայնագրին համապարասիան՝ հեփընդունման ենթակա անձինք կարող են գրեղափոխվել ցանկացած միջոցով, այդ թվում՝ նաև օդային ուղիներով: Միավորական իրականացված հեփընդունման իրավական հեփեւանքները նախապեսված են Համաձայնագրի 13-րդ հոդվածում:

Համաձայնագրում /հոդված 17/ հարկապես մաքնամշված են անձանց անձնական փվյալների պաշտպանության հանգամանքը եւ այդ կապակցությամբ Կողմերի որոշակի պարտավորությունները:

Համաձայնագիրը կնքվում է անորոշ ժամկետով: Համաձայնագիրը վավերացվում կամ հասբարփում է Պայմանավորվող կողմերի կողմից՝ իրենց համապատասխան ընթացակարգերի համաձայն:

Համաձայնագիրն ուժի մեջ է մքնում երկրորդ ամսվա առաջին օրը՝ այն ամսաթվից հետո, եթե վերջին Պայմանավորվող կողմը ծանուցել է մյուս Կողմին, որ վերը նշված ընթացակարգերը կարարվել են /հոդված 23/:

3. Համաձայնագրով Հայասբանն սբանձնում է, մասնավորապես, հետևյալ պարտավորությունները.

- բայիս է նախապատվություն կամավոր, այլ ոչ պարտադրված վերադարձին,
- հետք է ընդունում սեփական քաղաքացիներին՝ անդամ պետության դիմումի հիման վրա՝ ըստ Համաձայնագրի 3-րդ հոդվածի պահանջների,
- հետք է ընդունում նաեւ նույն հոդվածի 1-ին մասում նշված անձանց անշափահաս չամուսնացած երեխաներին, ինչպես նաեւ ամուսիններին,
- հետք է ընդունում այն անձանց, ովքեր իրաժարվել են Հայասբանի քաղաքացիությունից՝ անդամ պետության դարածք մուտք գործելուց հետո,
- դրամադրում է հետքընդունվող անձի վերադարձի համար պահանջվող ճամփորդական փաստաթուղթ /3 աշխատանքային օրվա ընթացքում/,
- հետք է ընդունում երրորդ երկրի քաղաքացիներին եւ քաղաքացիություն չունեցող անձանց՝ Համաձայնագրի 4-րդ հոդվածին համապատասխան,
- ապահովում է իր դարածք հետքընդունված անձանց իրավունքների պաշտպանությունը՝ համաձայն նրանց նկարմամբ կիրառելի միջազգային փաստաթղթերի,
- սահմանված կարգով ներկայացնում է հետքընդունման դիմում՝ հարցում սբացած պետության իրավասու մարմնին,
- պահպանում է հետքընդունման դիմումի համար կիրառելի ընդիհանուր ձեւը՝ ըստ Համաձայնագրի 5-րդ հավելվածի,
- գրավոր ծանուցում է հարցում սբացած պետության իրավասու մարմիններին՝ փոխադրման ժամկետների, մուտքի անցակետի եւ այլ գեղեկությունների մասին,

- Եթե հանդես է գալիս որպես հարցում ներկայացրած պետություն, ապա պարփակորվում է հոգալ հետքնդունվող անձի կամ երրորդ կողմի հետքնդունման հետ կապված դրանսպորտային բոլոր ծախսերը,

- Կրում է լրացուցիչ ֆինանսական պարփակորություններ՝ համապետ կոմիտե սրեղծելու, ինչպես նաև կոմիտեի գործունեությանը մասնակցելու կապակցությամբ /հոդված 19/;

- ապահովում է նշված կոմիտեի կողմից ընդունված որոշումների կափարումը,

- իրականացնում է անձնական փվյալների սահմանված կարգով պաշփառությունը,

- նշանակում է իրավասու մարմիններ՝ Համաձայնագրի 20-րդ հոդվածին համապատասխան:

4. ՀՀ սահմանադրական դարպարանն արձանագրում է, որ Համաձայնագիրը կոչված է ամրապնդելու Հայաստանի և Միության համագործակցությունն անձանց անօրինական միզրացիայի դեմ՝ սահմանելով փոխադարձության հիման վրա արագ եւ արդյունավետ հետքնդունման ընթացակարգեր ու դյուրացնելով անձանց սահմանված կարգով գործադրությունը: Անկանոն միզրացիայի կանխարգելման եւ դրա դեմ պայքարի ընթացքում Կողմերը պարփակորվում են ապահովել մարդու իրավունքների եւ հիմնարար ազատությունների մասին միջազգային իրավունքի հանրաճանաչ սկզբունքները եւ նորմերը:

Սույն Համաձայնագրի դրույթները համահունչ են ՀՀ Սահմանադրության 9-րդ հոդվածում ամրագրված սկզբունքներին, միզրացիոն քաղաքականության ոլորտում Հայաստանի և Միության կապերի ընդլայնմանը եւ խորացմանը:

Ելնելով գործի քննության արդյունքներից եւ դեկավարվելով Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 100-րդ հոդվածի 2-րդ կետով, 102-րդ հոդվածի առաջին եւ չորրորդ մասերով, «Սահմանադրական դարպարանի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 63 եւ 64-րդ հոդվածներով, Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դարպարանը **ՈՐՈՇԵՑ**.

1. 2013 թվականի ապրիլի 19-ին Բյուսելում ստորագրված՝ Հայաստանի Հանրապետության եւ Եվրոպական միության միջեւ առանց թույլտվության բնակվող

անձանց հետընդունման /ռեադմիսիայի/ մասին համաձայնագրում ամրագրված պարբավորությունները համապարասխանում են Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրությանը:

2. Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 102-րդ հոդվածի երկրորդ մասի համաձայն սույն որոշումը վերջնական է եւ ուժի մեջ է մտնում հրապարակման պահից:

ՆԱԽԱԳԱԾՈՂ

Գ. ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ

10 սեպտեմբերի 2013 թվականի
ՄԴՈ-1113